irannewspaper.ir

سه‌شنبه ۲۱ مرداد ۱۴۰۴ • سال سی و یکم • شماره ۸۸۱۱
• اذان ظهر ۱۲/۰۹ • اذان مغرب ۱۹/۱۷ • نیمه شب شرعی ۲۳/۲۳ • اذان صبح فردا ۰۳/۴۹ • طلوع آفتاب فردا ۰۵/۲۲

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** صادق حسین جابری انصاری
• **سردبیر:** هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• **رئیس هیأت مدیره:** صادق حسین جابری انصاری
• **مدیرعامل:** علی متقیان
• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵
• **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی علیه السلام:
دادخواهی از خود همانند دادگری در زمامداری است.
غررالحکم / ۱۹۵۱

نقل قول

تهدید ایران و ایرانی غلط است

خبرنگاری شغل سخت و پرمرارتی است و این روزها مشقت مضاعفی دارد. خبرنگاری در ایران در دهه‌های اخیر همیشه در شرایط حساس کنونی بوده و با ویژگی‌های خاص کشور خطوط قرمزی شکل گرفته که کار خبرنگاری را سخت‌تر کرده است. با این شرایط باید تلاش کنیم این شرایط به ناامنی تبدیل نشود. تهدید ایران و ایرانی غلط است. این بدان معنا نیست که نقاط ضعف خود را فراموش کنیم. کار تیمی و جمعی کم کردیم و از کودکی یاد نگرفتیم حرف تلخ بشنویم. احتیاج به تربیت دوباره اجتماعی داریم که نقد را گوارا بدانیم. خبرنگاری در کشور همراه با معیشت ناامن است و به این سبب کار حرفه‌ای را کمتر می‌توان انتظار داشت. امید است فرصتی فراهم شود که سختی خبرنگاری کمتر و حلاوت آن افزون شود.

صحبت‌های سیدعباس صالحی در آیین تکریم روز خبرنگار/ ایرنا

مهرانه مهین ترابی ۶۸ ساله شد

۲۱ مرداده ماه، زادروز مهرانه مهین‌ترابی است؛ بازیگری گزیده‌کار اما خاطره‌ساز. او ۸ سال پیش همزمان با تولد ۶۰ سالگی‌اش در مراسمی که با حضور جمعی از دوستانش در موزه هنرهای دینی برگزار شد، گفته بود: بهزاد فراهانی از اولین کسانی است که مرا به دنیای هنر، رویا و خیال‌پردازی برد. مهین‌ترابی همچون بسیاری ازهمنسلان خود فعالیت هنری را با تئاتر آغاز کرد. اولین بار با بازی در نمایش «تله» نوشته محسن یلفانی و کار خانم دیانا روی صحنه رفت و در ادامه، بازی در نمایش‌هایی همچون «الموت» به کارگردانی مجید جعفری، «گل و قداره» کار بهزاد فراهانی و... را تجربه کرد./ ایسنا

وحید آقاپور در فصل جدید «ممیزی»

پس از مدتی وقفه، پخش فصل پنجم برنامه طنز «ممیزی» به کارگردانی حامد جوادزاده و با اجرای وحید آقاپور، از شبکه نمایش خانگی از سر گرفته شد. این برنامه که به نقد مسائل روز می‌پردازد، معمولاً قالب داستانی خود را بر بررسی و ممیزی شعر و ترانه برای صدور مجوز بنا می‌کند و در خلال همین روند، با زبانی طنز و گاه کنایه‌آمیز به برخی مسائل و دغدغه‌های اجتماعی نیز می‌پردازد. در «ممیزی»، وحید آقاپور در قالب شخصیت «استاد» ظاهر می‌شود؛ شخصیتی که با لحن خاص، واکنش‌های طنزآلود و دیالوگ‌های پرکنایه، موقعیت‌های جالب و گاه طعنه‌آمیزی را رقم می‌زند./ مهر

آشا محرابی در «نبرد سرآشپزان»

دو سریال و سه برنامه در جلسه اخیر شورای صدور مجوز تولید ساترا مورد تأیید واقع شدند. در یکصد و شصت و هشتمین جلسه شورای صدور مجوز تولید ساترا، در مجموع پنج طرح پس از بررسی مورد تأیید قرار گرفتند. این طرح‌ها شامل سه برنامه «نوار کاست» به تهیه‌کنندگی مصطفی شریفی، «میزبان شو» به تهیه‌کنندگی مهرداد بهرامی و «نبرد سرآشپزان» به تهیه‌کنندگی آشا محرابی و دو سریال «تابوت‌های دست‌ساز» به تهیه‌کنندگی و نویسندگی پوریا جاویدپور و «پرونده‌های باز گمشده» به تهیه‌کنندگی محمدرضا داوودنژاد و نویسندگی میثم ترکمند و حسن شیخی می‌شوند./ هنرآنلاین

نگاره

بازی حقیقت در زمین رسانه

طراح: ایوالیو توتو

یادداشت

نقاش رقص نور و رنگ‌های بی‌انتها

خوانشی از تابلوهای استاد فرشچیان

زهرا محسن‌پور
روزنامه نگار

از میان نسیم‌های نرم و بوی عطر رنگ‌های بهاری، صدای آرام و گرم استاد محمود فرشچیان اکنون در قلب هنر ایران طنین‌انداز است؛ صدایی که با رفتنش از این جهان، هرگز خاموش نخواهد شد. استاد، آن هنرمند سبکبال که با قلمی معجزه‌گر، جهان را به بزم رنگ و نور دعوت کرد، به دیار ابدی پرکشید؛ اما سایه لطیف و پرنور حضورش، در هر نقش و هر خطی که کشیده، هنوز هم می‌رقصد و به ما آرامش و شور می‌بخشد.

او نه فقط نقاش بود، بلکه شاعری بود در بزم رنگ‌ها و نغمه‌های بی‌صدا، که هر قطره رنگش، چکیده‌ای از آسمان، دریا و عطر گل بود. رنگ‌های روشن و شفافش، همچون پرتوهای صبحگاهی که بر برگ‌های مه‌آلود می‌تابد، روح را جلا می‌دهد و دل را به رقص سبکبالی می‌خواند. استاد فرشچیان، با هنری آمیخته به عشق و عرفان، دنیایی ساخت که هم لطیف و هم شگفت‌انگیز، هم آرامش‌بخش و هم پر از شور و حرارت است.

در روزگاری که هنر گاه در هیاهوی زودگذر غرق می‌شود، آثار استاد مانند نسیمی دل‌انگیز، بر فراز آسمان هنر ایران می‌وزد و یادآور آن است که زیبایی‌های حقیقی همواره پایدار و جاودانه‌اند. او توانست سنت‌های دیرین نگارگری را با نوای نرم و آهنگین رنگ‌های شفافش، به نوایی تازه بدل کند که در دل هر تماشاگری می‌نشیند و او را به دنیایی پر از نور و عشق می‌برد.

در نگاه فرشچیان، رنگ‌ها نه فقط رنگ بودند، بلکه زبان رازآلودی بودند که با آن قصه‌های عشق، امید و نور را روایت می‌کرد. خطوط ظریف و نرمش، همچون نسیمی که بر آب‌های آرام می‌لغزد، نقوش را به رقصی بی‌پایان درآورد. این رقص نور و رنگ، همانند ترانه‌ای بی‌کلام است که در سکوت دل‌ها زمزمه می‌شود و هر لحظه شور تازه‌ای می‌آفریند.

با رفتن استاد، شاید جسمی از پیش ما رفته باشد، اما هنر او سبکبالی‌اش را به جهان تقدیم کرده است؛ سبکبالی که همچون پرنده‌ای آزاد و رها، بر فراز زمان و مکان پرواز می‌کند و در دل هر دوستدار هنر، نسیمی نرم و عاشقانه می‌وزاند. یاد او، همچون شکوفه‌ای که در گرمای بهار می‌شکفد، در جان هنر ایران دمیده است و هر روز پرنورتر می‌تابد.

فرشچیان نه تنها در قاب نقاشی‌های خود نور را به تصویر کشید، بلکه با روحی پر حرارت و شوق، پلی زد میان گذشته و آینده هنر ایران. او معلمی دلسوز بود که بذر هنر را در دل جوانان کاشت و با مهربانی بارها و بارها به آنان نشان داد چگونه رنگ‌ها را با عشق و حرارت به زندگی بکشند.

تابلوهای بزرگ او در مکان‌های مقدس و عمومی، همچون فانوس‌هایی هستند که در شب تاریک، راه را روشن می‌کنند و پیام‌آور صلح، زیبایی و عشق‌اند. اکنون که جسم او خاموش شده است، این فانوس‌ها همچنان می‌درخشند و به ما یادآوری می‌کنند که نور فراموش شدنی نیست.

آثار استاد محمود فرشچیان ترکیبی از لطافت و شور، سکوت و فریاد، سایه و نور است؛ ترکیبی که دل هر بیننده‌ای را به تپش می‌آورد و او را به سفری رنگارنگ در دل معنویت و زیبایی می‌برد. هنر او سبکبالی است که ما را به پرواز درمی‌آورد، نغمه‌ای است که در گوش جان طنین‌انداز می‌شود و شعله‌ای است که هرگز خاموش نمی‌شود.

فقدان این هنرمند بزرگ، همانند نسیمی سرد بر باغ هنر ایران وزید، اما شکوفه‌های رنگارنگی که او کاشته است، هنوز با حرارت و لطافت می‌رقصند و یادآور آن هستند که عشق و هنر فراتر از مرگ و زمانند. نام فرشچیان، ستاره‌ای درخشان است که در آسمان هنر ایران هرگز خاموش نمی‌شود و همچنان ما را به سوی افق‌های روشن دعوت می‌کند.

ما اکنون با قلبی پر از مهر و شور، یاد او را گرامی می‌داریم و با هر رنگی که بر بوم می‌نشانیم، تکه‌ای از سبکبالی و عشق او را زنده نگه می‌داریم. استاد محمود فرشچیان، تو که اکنون در آرامشی ابدی و در میان رنگ‌های بی‌کران، پرواز می‌کنی، یاد و نامت همیشه چراغ راه ما خواهد بود؛ چراغی که پرتوهایش هرگز خاموش نمی‌شود و رنگ‌هایش هرگز پژمرده نمی‌گردند.

نشست رسانه‌ای نمایش «بی‌خوابی مردمان نجیب»

رفتن همیشه جواب نیست!

گزارش

حامد قریب
گروه فرهنگی

نشست رسانه‌ای نمایش «بی‌خوابی مردمان نجیب» با حضور سام موسایی (کارگردان و بازیگر)، حیدو هدایتی (آهنگساز، بازیگر و خواننده) و زیبا دریاسفر (بازیگر) در سالن دو پردیس تئاتر شهرزاد برگزار شد.

سام موسایی در این نشست گفت:« از ۲۴ مرداد اجرای نمایش را در سالن یک شهرزاد آغاز می‌کنیم. ایده اولیه نمایش حدود ۱۲ سال پیش شکل گرفت؛ ابتدا یک ایده موسیقایی بود که به تدریج به یک درام موسیقایی تبدیل شد. الهام اصلی از زیست مردم جنوب ایران گرفته شده، جایی که همزیستی مصائب و شادی‌ها بخشی از زندگی روزمره است. در جنوب برای همه رویدادها، چه خوشی و چه مصیبت، مراسمی داریم؛ گاه فردی و گاه جمعی. یکی از این آیین‌ها، مراسم زار است که در این اثر با فرمی متفاوت بازآفرینی شده. نزدیکی ما به فرهنگ موسیقی فولکلور جنوب باعث شد که تلفیقی از پرفورمنس و موسیقی جنوب روی صحنه بیاوریم.»

او ادامه داد: «داستان «بی‌خوابی مردمان نجیب» برای من قصه ایران است؛ ایرانی که در هیاهوی اخبار و دغدغه‌ها کمتر دیده می‌شود؛ مردمانی که صبح بیدار می‌شوند، کارهای عادی می‌کنند و شب با همه نگرانی‌ها به خانه باز می‌گردند. این مردم در قصه من بی‌خواب‌اند و آرامشی بسیار ساده را جست‌وجو می‌کنند. ایده بی‌خوابی از یک تجربه شخصی در سال ۹۱ شکل گرفت. در سفر به قشم، هنگام سوار شدن به لندی‌گراف، سربازی را دیدم که ایستاده، خوابیده بود و کمی آن‌طرف‌تر زن فالگیری هم خوابش برده بود. من هم ۲۴ ساعت نخوابیده بودم و انگار دغدغه مشترکی با آنها داشتم. از آن روز، بی‌خوابی را در مترو، اتوبوس، هواپیما، سالن تئاتر، میان اهالی موسیقی و در زندگی روزمره مردم دیدم. در واقع ما این بی‌خوابی را با فرم موسیقی جنوب و پرفورمنس مراسم بادهای زار به صحنه آوردیم.» این کارگردان در ادامه بیان کرد: «انتخاب بازیگر هم بخشی از این روند بود؛ حیدو (هدایتی) از دوستان قدیمی من است. بنابراین بی‌خوابی‌های او را هم دیده‌ام. ما بارها متن را بازنویسی کردیم، تمرین رفتیم، به اجرا فکر کردیم و پشیمان شدیم، اما این‌بار با همراهی مجموعه شهرزاد و پشتکار حیدو کار به اجرا رسید.

حیدو هدایتی: این پروژه کنسرت‌نمایش نیست

حیدو هدایتی در بخش دیگری از این نشست گفت: «این اثر را نمی‌توان یک کنسرت نمایش دانست. شخصاً با وصله‌پینه کردن هرچیزی به چیز دیگر مخالفم. اینکه موسیقی را به نمایش بچسبانیم اتفاق درستی نیست. این روزها مد شده که یک کنسرت را با چند صحنه نمایشی همراه کنند، اما تلاش من این بود که به چنین کلیشه‌ای نرسیم. قصه‌ای که سام گفت، سال‌ها پیش نوشته شد. ما ۲۰ سال است همدیگر را می‌شناسیم و دغدغه مشترکی داریم. در موسیقی کار از فرهنگ «اهل هوا» و فعالیت روزمره مردم جنوب- از دریانوردی و دامداری تا مراسم شادی و عزا- الهام گرفتم. موسیقی باید پود قصه باشد و با آن پیش برود، نه چیزی جدا از آن.»

موسایی در بخش دیگری از این نشست درباره پوستر نمایش توضیح داد: «پوستر کار را حیدو طراحی کرده. او سلیقه‌ای سختگیرانه دارد و دوست دارد ایده‌های خودش در آثارش دیده شود. حیدو جدا از موسیقی، عکاس درجه یکی است و نگاه ویژه‌ای دارد. هدایتی در این باره توضیح داد: ابتدا مخالف استفاده از تصویر خودمان بودم و پوستر دیگری طراحی کرده بودم. اما در نهایت به اصرار دوستان این تصویر انتخاب شد.»

او ادامه داد: «پیش از ورود به موسیقی، ۱۰ تا ۱۵ سال در سینما کار کردم و سوپروایزر جلوه‌های ویژه بودم. علاقه‌ام به بازیگری زیاد نبوده، اما برای این پروژه، چون نمی‌خواستم موسیقی صرفاً به نمایش الصاق شود، خودم بازی می‌کنم. تلاش می‌کنم از دوستان بازیگر یاد بگیرم و نقش را درست اجرا کنم.»

> ابتدا فکر می‌کردم ما جامعه‌ای خواب‌زده‌ایم، اما امروز معتقدم جامعه ما بی‌خواب است؛ با دغدغه‌های فراوان که هر روز بیشتر می‌شود

روایتی از جنوب برای همه جامعه

موسایی در بخش دیگری از این نشست گفت: «ایده اولیه نمایش از جنوب آمده، اما قصه ایران را روایت می‌کند. «بی‌خوابی مردمان نجیب» اگرچه در بستر جنوب روایت می‌شود، اما به کل جامعه مربوط است. در موسیقی اثر بخشی از فضای جنوب شکسته شده و به موسیقی الکترونیک نزدیک شده تا با مخاطب امروز ارتباط بگیرد.» او افزود: «ما عمداً از عنوان «کنسرت‌نمایش» استفاده نکردیم، چون موسیقی در این اثر بخشی جدایی‌ناپذیر از درام است و حذف آن، قصه را ناقص می‌کند. موزیسین در کار یک شخصیت داستانی است که موسیقی را تولید و اجرا می‌کند. تجربه رفتن و برگشتن خودم و حیدو و دیدن اینکه «رفتن» همیشه جواب نیست، ما را به این نتیجه رساند که باید با همه مشکلات، قصه‌مان را اینجا روایت کنیم.»

برش

«حیدو هدایتی» در گفت‌وگو با «ایران» از دلایل بازگشت به وطن و حضور در یک تئاتر می‌گوید

برای مردم به ایران بازگشتم

«حیدو هدایتی»، آهنگساز و خواننده که پیش‌تر با قطعاتی چون «قطار خالی» شناخته می‌شود، با بازی در نمایش «بی‌خوابی مردمان نجیب»، از دلایل بازگشت دوباره خود به ایران گفت. چندی پیش خبری منتشر شد که از مهاجرت حیدو هدایتی به کانادا حکایت می‌کرد اما خبر حضور او در نمایش «بی‌خوابی مردمان نجیب» به عنوان بازیگر، همه را غافلگیر کرد. با او پیرامون نسبت موسیقی و تئاتر در کارنامه‌اش، تجربه بازگشت به ایران و نقش قصه‌گویی در آثارش به گفت‌وگو پرداختیم. هدایتی درباره بازگشتش به ایران این طور توضیح می‌دهد: «صادقانه بگویم، دلیل اصلی بازگشتم آدم‌ها بودند. امکانات آنجا (کانادا) عالی است، اما نبودن کنار آدم‌هایی که برایم مهم‌اند، سخت‌تر از هر کمبودی بود. دلم برای همین ارتباط‌ها، حتی شوخی‌های بی‌پرده ایرانی تنگ شده بود. برگشتن، برای من بخشی از بازیابی روحیه‌ام بود. همان‌طور که سام موسایی هم در نشست خبری نمایش گفت، این بازگشت بخشی از روند شکل‌گیری نمایش شد.»

او که موسیقی‌اش همواره رنگ و بوی دراماتیک داشته، معتقد است حضورش در این نمایش، ادامه طبیعی همین نگاه است و می‌گوید: «تنها با هدف خوانندگی در نمایش «بی‌خوابی مردمان نجیب» حاضر نشدم. گرچه کاراکتر من در این اثر، خواننده است اما تنها معطوف به خواندن صرف نیست؛ در واقع مثل بازیگری که نقش یک قالیباف را ایفا می‌کند و در بخشی از نمایش واقعاً قالی می‌بافد، من هم گاهی می‌خوانم و گاهی بازی می‌کنم. خواندنم بخشی از نقش است، نه اجرا در کنار داستان.» این خواننده با یادآوری این نکته که باتوجه به تحصیلاتش در رشته سینما، با فضای بازیگری بیگانه نیست، درباره پیش‌بینی‌اش از موفقیت یا شکست این پروژه می‌گوید: «در این سال‌ها کارهایی کرده‌ام که انتظار داشتم دیده شوند، اما نشدند. برعکس، کارهایی هم بوده که بدون انتظار قبلی، ناگهان وایرال شدند. همین اتفاق برای اجرای کنونی هم ممکن است بیفتد. اگر شما همیشه برنده باشید، باید به خودتان شک کنید. برایم مهم است که بدانم شکست بخشی از پروژه است، نه پایان آن» او در ادامه درباره ریشه‌های دراماتیک آثارش توضیح می‌دهد: «از اول سینما برایم مهم بود. اوایل کارم، به دلیل محدودیت مالی نمی‌توانستم فیلمی برای آثارم بسازم؛ دوربین، دکور، نور و همه‌چیز گران بود. برای همین بیشتر روی موسیقی تمرکز کردم، اما همیشه پشت کارها قصه داشتم. مثلاً برای یک ایده تصویری، اول داستان نوشتم و بعد موسیقی‌اش را ساختم. قطعه «قطار خالی» هم همین‌طور است؛ قصه‌ای دارد که بخشی از آن در زندگی واقعی‌ام اتفاق افتاده. در موسیقی برایم مهم است که مثل یک داستان، فراز و فرود، عطر و حس، و یک پایان داشته باشد. ساختار کلاسیک موسیقی را با عناصری از زندگی روزمره ترکیب می‌کنم تا نتیجه هم شنیدنی باشد و هم تصویری.» هدایتی همچنین می‌گوید که بخشی از نمایش «بی‌خوابی مردمان نجیب» الهام گرفته از زندگی شخصی اوست: «بخشی از زندگی من در این اثر دیده می‌شود. تجربه‌هایم، مهاجرت، بی‌خوابی‌ها و حتی مواجهه‌ام با موسیقی و قصه، همه در شخصیت من در این نمایش حضور دارند.»

پیشخوان فرهنگی

«آه سرد» اکران آنلاین می‌شود

در ادامه برنامه‌های اکران آنلاین فیلم سینمایی «آه سرد» به کارگردانی ناهید صدیق و تهیه‌کنندگی رضا محقق در فیلم نت عرضه شد.

«آه سرد» اولین فیلم سینمایی در کارنامه ناهید صدیق است که خود نیز فیلمنامه آن را نوشته است.

این فیلم در بخش سودای سیمرغ چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر حضور داشت و سیمرغ بلورین ویژه هیأت داوران بخش سینمای سعادت به ناهید صدیق اهدا شد.

این فیلم در چند جشنواره بین‌المللی از جمله سانتاباربارا (آمریکا)، مسکو، چبوکساری، پسکف، ایسکیا (ایتالیا) و بخش بین‌الملل فجر، حضور داشته و موفق به دریافت جوایزی مثل سن ژرژ نقره‌ای بهترین کارگردانی (مسکو)، نت پک (شبکه ارتقای سینمای آسیا و اقیانوسیه)، بهترین فیلم از نگاه تماشاگران (مسکو)، بهترین کارگردانی (چبوکساری)، بهترین فیلمبرداری برای مسعود امینی تیرانی (ایسکیا_ ایتالیا) و سیمرغ بلورین ویژه هیأت داوران بخش بین‌الملل جشنواره فیلم فجر شده است.

آلبوم «رسم شیدایی» با تم موسیقی مازندرانی

بازار موسیقی به تازگی آلبوم جدیدی را پیش روی مخاطبان قرار داده است که مناسب ذائقه کلاسیک پسندهاست.

آلبوم «رسم شیدایی» با هنرمندی علی‌اکبر فضائلی و پدرام خاورزمینی یکی از آثار تازه منتشر شده در فرآیند فروش و عرضه آثار موسیقایی است که طی روزهای گذشته در ژانر موسیقی کلاسیک ایرانی پیش روی مخاطبان و شنوندگان این حوزه موسیقایی قرار گرفت.

«آشوب»، «فرافق»، «بانوجان»، «گفتم غم تو دارم»، «جست و جو»، «سوت کرم»، «شیدایی»، «مریم جان»، «حیرانی»، «گلی جان»، «شوق»، «دودعود»، «عامی دتر» قطعاتی هستند که در این آلبوم گنجانده شده‌اند. آهنگسازی و تنظیم این قطعات بر اساس امکانات و توانایی‌های ساز سنتور، به شکل گفت‌وگو بین دو ساز و با استفاده از انواع مختلف شیوه‌های بسط و گسترش فیگورهای ملودیک و ریتمیک که در ردیف موسیقی ایرانی نیز استفاده می‌شود شکل گرفته است. پیچیدگی‌ها و جزئیات فراوانی که در عین کثرت بیانگر نوعی وحدت و نظم درونی نیز هستند. نمونه مشابه چنین تفکری علاوه بر موسیقی دستگاهی در انواع مختلف هنرهای ایرانی از نقش و نگار کاشی‌کاری مساجد و طرح‌های متنوع فرش و گلیم گرفته تا تذهیب و خوشنویسی و نگارگری نیز دیده می‌شود. بخشی از قطعات این آلبوم بر اساس موسیقی دستگاهی ساخته شده‌اند و بخشی دیگر بر اساس تم‌های موسیقی مازندران شکل گرفته‌اند.

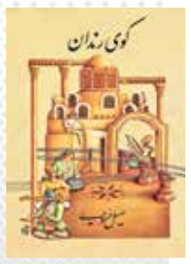

شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران

آگهی مناقصه

شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران (سهامی عام) در نظر دارد تعدادی پمپ پرتابل تک مرحله‌ای از برندهای معتبر را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای برای شرکت‌ها و شعب تابعه خود خریداری نماید. از متقاضیانی که دارای گواهی نامه‌های معتبر نمایندگی رسمی برندهای مذکور با اسناد مثبته و مورد تأیید توسط عوامل وزارت خارجه و سابقه قابل ارائه فروش حداقل ۲۰ دستگاه پمپ پرتابل تک مرحله‌ای در داخل کشور می باشند دعوت می‌گردد جهت دریافت اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۷ با در دست داشتن معرفی‌نامه مکتوب به آدرس: تهران، میدان شیخ بهائی، ابتدای خیابان سئول، خیابان ماهتاب، پلاک ۲۵، واحد حقوقی مراجعه و اسناد مناقصه را دریافت نمایند.

تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ ۳۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به صورت ضمانت‌نامه بانکی معتبر به‌نام شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران با شناسه ملی ۱۰۱۰۰۳۵۱۰۷۰ یا اصل فیش واریز نقدی به‌حساب سپرده شماره ۴۴۰۰۰۵۵۰۰۰ بانک رفاه شعبه بلوار کشاورز ارائه گردد.

محل و مهلت تسلیم پیشنهادات استان تهران، میدان شیخ بهایی، ابتدای خیابان سئول، کوچه ماهتاب، شرکت انبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران، واحد حراست تا پایان ساعات اداری تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۱ می‌باشد.

• مناقصه‌گزار در رد یا قبول هر یک یا تمامی پیشنهادات مختار است.
• رویه مناقصه به اختیار مناقصه‌گزار حتی با یک متقاضی ادامه خواهد یافت.
• سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.

شماره تماس: ۰۲۱-۸۸۲۱۹۱۷۳ / داخلی ۴۱۴
شماره همراه: ۰۹۱۲-۲۳۳۱۴۰۳